

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Decreta Provinciae Mediolanensis Svb B. Carolo Borromeo, Cardinale
Archiepiscopo, Diuersis temporibus in sex Concilijs, totidemq[ue]
voluminibus edita

Speciano, Cesare

Brixiae, 1603

Tit. XXVII. De Sacra Vnctione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10553

Aegrotō cupienti denuo, non tamen pro viatico, si iam in eadem infirmitate sumperit, Eucharistia ministratur.

Cap. XXVII.

Cum quis periculose aegrotas, ac etiam penē in extremo spiritu Sanctissimi Sacramentum Eucharistiam, & Sacramentum extreme unktionis suscepit; si post aliquot dies superstes Sacramentum communionem sibi ministrari petit; eius pio, religiosoq; desiderio parochus nē desit; modō ne pro viatico iterum in eodem morbo p̄beat: cum id à sanctis patribus olim fieri consueuisse traditum sit.

Vid. sup.
de off. Pa-
rochi. ca.
49.

Qualiter in feria Cœnæ Domini, vbi reconditum est Sacramentum, excubiæ sint fiendæ. Cap. XXVIII.

Feria quinta Cœnæ Domini, quod religiosius colatur, & custodiatur locus, in quo Sanctissimum Christi Domini Corpus recondi solenne est; Episcopus diligenter curet, ut & in Basilica Cathedrali, & in Ecclesiis tam Collegiatis, quàm parochialibus, semper unus saltem sacerdos, aut sacris initiatus, eo sacro loco, tanquam in statione collocatus, excubet; atque euigilet in assidua precatione, sanctaq; meditatione.

Vid. sup.
c. 10. co.

DE SACRA VNCTIONE.

Tit. XXVII.

Dum Chrismatis oleum consecratur, qui intersint. Cap. I.

Cum oleum Chrismatis consecratur; omnino intersint, & qui dignitates, seu personatus obtinent, & Canonici, ac reliqui Cathedralis Ecclesiæ clerici.

Qualiter ne laici quid Chrismatis tangant; quæve tangenda tantum compatribus, & commatribus tradantur.

Cap. II.

QUAE ANT Parochi, nē sacrum Chrisma in baptismo à laicis attingatur: Neve linteola, quibus baptizatis sacri Chrismatis unctio extergitur, ad hoc asseruent, ut ijs tangenda tradant, quos parentes baptizati sibi compatres, vel commatres fieri cupiunt.

Cap. III.

Minori septennio confirmationis Sacramentum nemini præbeatur.

Cap. IIII.

Parochi in Ecclesia ante denuntient tempus, quo sacrum Chrisma ministrandum erit.

Eos, qui confirmandi sunt, eius Sacramenti vim, ac uirtutem edoceant.

Vid. inf.
co. c. 28.

Infra co.
c. 14.

In confirmatione susceptis, & eorum parentibus qualiter nihil largiendum. Cap. V.

a Idipsū
statuunt
in baptis-
mo, ut fu-
pra d. ba-
ptis. c. 2. i.
finc.

Susceptores^a in Sacramento confirmationis, neq; ipsi, quos susceperint, neque eorum parentibus quidquam omnino largiantur; ne cuiquam, quod aliquando commissum est, iterandi hoc Sacramentum, quod nefas est, occasionem praebeat.

Quando parochus aegrotum inungat. Cap. VI.

Extréma vnctionis Sacramentum curet Parochus, ut aegrotus, dum interis est sensibus, adhibeatur. Si tamen negligentia curantium, vel morbi ut sensum amiserit, ita ut nihil prorsus intelligat; si adhuc uiuit, ministrari hoc sacramentum debet; si aeger animi sui significationem dederit, ut inde iudicari possit, eum hoc Sacramentum petiturum, si adhuc integra mente esse.

Dum inungi uult, quid agendum. Cap. VII.

b Sup. d.
off. Paro-
chi. c. 41.

Idem cum ad unguendum infirmum accesserit, diligenter eum consoletur, & hortetur, ut bono animo sit, & à curis, ac desiderijs huius uitae ad caelestis beatitudinis cogitationem ita erigat; ut abiectio mortis metu, se à Deo in aeternam requiem vocari gaudeat.

Omnes uero, qui adsunt, moneat, ut precēs Christo Domina pro eo faciant.

Quotannis Chrisma qualiter accipiendum. Cap. VIII.

c c. pref-
byteri q.
& c. seq.
incip. om-
ni tēpo-
re. de cō-
sec. di. 4.
& sicut
reliquia
Sanctorū
deporta-
ri solent,
ita. S. Cri-
sma de-
portet,
ut Anti-
fiod. Cō-
cil. Can.
6. & Vor-
mationf.
60. cautū
est, i To.
3.

Ad sacri Chriftatis oleum accipiendum, quotannis ante Pascha mitantur, qui accipiant; ut ueteri Canone decretum est.

Dum inungitur, quae aegrotus, & praesentes sint docendi. Cap. IX.

Parochus in Sacramento extréma vnctionis ministrando, ex Catechismi Romani doctrina, aegro, ceterisque praesentibus explicet illius vim, & utilitates, tum ad animae salutem, tum etiam ad corporis ualitudinem; si haec ad aeternam gloriam profutura sit.

Quot pro chriftatis, & cathecumenorum oleis uascula parochis sint habenda. Cap. X.

Vnaeque Parochia uascula duo sacrorum oleorum chriftatis, & cathecumenorum; uascula item duo extréma vnctionis habeat: quae confecta & ornata sint ad formam in libro instructionum praescriptam. Idque ut die sacro Cænae Domini illa uacua, diligenter ante absterfa, ac bene parata; nec uero ampullae, aut alia eiusmodi ad olea sacra recens consecrata, ferenda adhibeantur; aliaque, rursus retineantur ad afferuandum, quod reliquum est sacrum oleum uetus, quod usui esse possit, si in sua parochiali cura opus esset, dum illa recentia apportantur. Vbi uero plures parochi, animarum uecu-

ratores,

ratores, aut alij sunt, qui Parochialis curæ portionem, vel officium habent, totidem vasa olei sacri infirmorum sint.

Nouis habitis, olea vetera, cum eorum bombyce qualiter comburantur. Eorumq; vascula abstergantur, & asseruentur.

Cap. XI.

Parochus, vbi primùm olea sacra noua acceperit, vetera statim comburat in lampade, quæ ante sanctissimum Sacramentum collucet, bombyce in sacrario planè exusto: Vascula autem, vbi anno proximo asseruata sunt, diligenter, politeq; absterfa, accuratè in sacristia conseruet; vt anno sequenti vsui sint, quibus asserantur itidem olea sacra.

Liber ritualis, Sacramentalisve, à parochis qualiter habendus.

Cap. XII.

Parochi singuli, quatuor ad summum mensium spacio, librum ritualementalemve habeant, qui in Ecclesia Cathedrali adhibetur; vt ne vlla ex parte inferiores Ecclesia à Cathedrali ea in re discordent. Rituales autem libri, qui ab eo Cathedralis dissimiles, ac diuersi erunt, statim amoueantur.

Oleo sacro deficiente, qualiter aliud superinfundatur. Cap. XIII.

Sacro Oleo deficiente, si tempus non patiatur, vt id aliunde haberi possit; Silla ratio ineatur, canone præscripta, vt cum Oleo consecrato, misceatur non consecratum: id verò non consecratum guttatim ita infundatur, vt semper quod infunditur, minus sit oleo consecrato, quod vel exiguum in vase reliquum est.

Qualiter subditi ad suscipiendum confirmationis Sacramentum edocendi: & nè id negligenter à parochis inducendi.

Cap. XIII.

Parochi, animarumq; curatores, qui in vrbe sunt, die Dominico Pentecostes solennitatem præcedente populum doceant, quanto religionis studio suscipiendum sit Confirmationis Sacramentum; cuius ministrandi solus Episcopus ordinariam potestatem habet.

Videant item, nè quis eorum, qui sibi in curam traditi sunt, illud suscipere negligat.

Quare præmoneant, quod etiam Concilij Vormatiensis canone sancitum est, vt quicumq; intra parochie sue fines habitant; neque confirmati adhuc sunt, illud omnes suscipiant. Si quis verò neglexerit, Canonicis subiaceat disciplinis.

Curandum est, vt adulti, confessi, & item omnes ieiuni, ad Sanctum Chrisma accedant. Cap. XV.

Elaborent præterea idem, vt, qui adulta ætate confirmandi sunt, primò de peccatis confiteantur; tum etiam admoneant, vt ieiuni illud suscipiant, cum manè ministratur.

c. Manns
quoque.
de conf.
dist. 5. &
c. 1. §. Per
frontis
chrisma-
tionem.
ex eod.
Negli-
gēs pec-
caret. gl.
vlt. i. c. 1.
de conf.
dist. 5. c.
Vt ieiuni.
ni. de cō-
se. dist. 5.
Vbi dicitur
Nun
quæ erit
christia-
nus, nisi
in cōfir-
matione
Episco-
pali fue-
rit chris-
matus vi
de sup. d.
Baptif. c.

24.

Q. ibus

Quibus moneudi etiam qui ad Sanctum Chrisma accedunt.

Cap. XVI.

Reliqua etiam diligenti cohortatione denuntient, quæ ad hoc Sacramentum rectè sanctèq; suscipiendum pertinentia, monitionum tabella comprehenditur impressa.

Quod supra urbanis, hoc idem diœcesanis parochis, ubi ministrandum est chrisma, præcipitur. Cap. XVII.

Quæ cuncta diœcesani, item parochi præstabunt; ita, scilicet, ut singuli parochi vniuscuiusque loci, ubi sacrum chrisma Episcopus ministraturus est Dominico, vel alio festo die, hebdomadam illam proximam, qua ministrabitur, antecedente, cum populum omnia, & singula doceant, ac moneant, mox supra parochis, in vrbe commorantibus, præscriptum etiam præstari curent.

Quando, & ubi Episcopus sacrum chrisma ministret. Cap. XVIII.

Vid. sup. eo. c. 14. in princ. ex inf. c. 26.

Quare hoc Sacramentum post baptismum præstetur, vide c. 1. & c. Nouissimi, de consecr. dist. 5.

Sacrum autem chrisma Episcopus, (cum id ministrare proprium Episcopalis curæ munus sit) ne statim Pentecostes solennitate id præstare prætermittat; tum ad singulas vniuersæ diœcesis partes, parochiasve, & loca visitando accurat, ubi illud ministrari necesse sit.

Domi si permittatur oleum infirmorum, qualiter seruandum.

Cap. XIX.

Quibus parochis permittitur, domi aliquando habere sanctum oleum infirmorum; ij fenestellam in ipsa domo, loco decenti, ac tuto construant, panno serico circumuestiant, ualuè, & clauè claudant; ut & in honore, & rectè custodiatur.

Quibus extrema vnctio non sit ministranda. Cap. XX.

Parochus extrema vnctionis sacramentum, sicut his ministrare debet, adultis, scilicet, periculoseq; egrotantibus, propeq; moribundis, senio confectis etiam non egrotis, in diem morituris; ita istis, ne ministret, nempe pueris, rationis vsu carentibus, mulieribus in partu laborantibus, ad bellum proficiscentibus, nauigantibus, peregrinantibus; & ijs qui mox ultimo supplicio mulctandi sunt.

Aegris qualiter per Parochum, oratione sacrificio, & extrema vnctione subueniendum. Cap. XXI.

Idem cum pro aegris parochialis vicinæ suæ semper oret, sacrificiumq; offerat; tum si quem ex ijs periculose egrotare viderit, hoc curet diligenter, ut die, noctuq; ad extrema vnctionis sacramentum, ei ministrandum præsto sit, & paratus.

Si ne-

Si necessitas suaserit, vnâ cum viatico, & oleum infirmorum, vt postea, illico etiam ægroto ministretur, afferendum.

Cap. XXII.

CV M autem is ad egrum, qui à parochiali Ecclesia longius abest, graui-
ter, ac non sine periculo mortis, febri, morbo ve laborantem, sanctissimum
corpus Domini defert; ne, vbi ad parochiale domicilium ipse redierit, mortem
ille prius obeat, quàm ad extrema vnctionis sacramentum, eidem ministran-
dum, reuerti, possit; Vasculum etiam illius sacra vnctionis secum ferat; illam
ei postquam corpus Domini præbuerit; ministraturus, si ita pro morbi ingra-
uescentis ratione, mortisq; periculo faciendum censuerit.

Extremam vnctionem ministraturus, quos sibi adhibeat: & quali-
ter indutus vasculum olei secum deferat.

Cap. XXIII.

ID extrema vnctionis Sacramentum ministraturus, quot commodè potest,
Præsbyteros, & clericos adhibere studeat, superpelliceo indutos: qui ipsum,
& ministrantem, & precantem, pietatis, orationisq; studio, in eo mini-
sterio adiuuent.

Quòd si plures habere non potest, vnum saltem omnino adhibeat cleri-
cum, sibi ministrantem.

Accedat autem, illud ministraturus, stola, & superpelliceo indutus.

Vas sacri olei, ne sinu, parochio ve compræhensum, sed sacculo sericeo apte
inclusum, cordula serica à collo pendens, piè, reuerenterq; ferat.

Dum propè inungendus est ægrotus, quæ preparanda.

Cap. XXIII.

CV M accersitur, prope ægrotantis lectum, mensam paruulam, vbi com-
modè fieri potest; parari mappam candidam sterni curet: super qua, &
vas sit, vbi bombyx, seu stappa ad abstergendas vnctiones, micaq; panis ad
absterfionem digitorum preparata, & vas alterum aque ad manus lauand-
as, & candela cera item parua. Qua in mensa vas sacri olei à parte lecto ui-
ciniori ponatur; à laico autem homine ne manu teneatur.

Cap. XXV.

MVlieribus ministraturus, renes ne tangat.

Quando Episcopus sacramentum Chrismatis ministrare poterit.

Cap. XXVI.

EPiscopus non solum sacris, solennitatibusq; Pentecostes diebus, sed e-
tiam, si ita indicauerit, & Pasche Resurrectionis tempore, & in Ad-
uentu sacro Domini, & quoties visitationem obibit, Sacramentum con-
firmationis ministret.

Vid. sup.
c. 18.

Qualiter

Qualiter petenti ægroto, sacramentum chrismat̄is Episcopus ministret. Cap. XXVII.

Quod si quis, cum periculose ægrotat, se chrismat̄is Sacramento confirmatum non esse meminerit; ac propterea id sibi ministrari petat; tunc Episcopus, si eo loci est, ubi ille ægrotat; vt nē sine hoc Sacramento decidat cum charitate paterna inuisat, & ritē confirmet.

Quando etiam minoribus septennio Episcopus sacramentum confirmationis ministret. Cap. XXVIII.

Licet rationale sit, vt hactenus obseruatum est, nē confirmationis Sacramentum ijs præberetur, qui annis septem minoris natu sunt; si tamen Episcopus ob aliquam causam iustam, paruulo, & infanti, qui non modò eam ætatem expleat, sed nē attingat quidem, ministrandam aliquando censuerit, nē sit vetitum in futurum.

Vid. inf. co. c. 38.

Adeo natu minores confirmati, qualiter de hoc monendi, & libro notandi. Cap. XXIX.

Iis verò minoribus natu, atque adeo paruulis, si quandoque ministrabitur; eorum parētes, vel qui curam gerunt, parochus moneat, vt ætate procedente, illos ea de re certiores faciant: nē parentibus, curatoribusve postea mortuis, ipsi aliquando dubitent, an hoc Sacramentum, quod iterari nefas est, susceperint. Id verò parochus curet, præter eam diligentiam, quæ sibi præscripta est, de confirmatis, eorumq; compatribus in libro certo describendis.

Antequam Sacramentum Chrismat̄is ministretur, quid per Parochum, & confirmandos ab eo de hoc monendos, orandum, & præparandum. Cap. XXX.

Idem aliquot ante diebus, quàm Episcopus ministraturus sit hoc Sacramentum, vt nemo quisquam eorum, qui suæ curæ concrediti sunt, illud suscipere negligat, illos per familias distinctè, rectèq; notet, qui illud nondum susceperint: ac qui ætate sint, ab Episcopo præscripta, ordine in Ecclesiam vocet ad id ritē, religioseq; suscipiendum.

Eiusdem cura sit paucis ante diebus, quàm Episcopus Sacramentum hoc ministret, non solùm fideles præmonere, quæ supra præscripta sunt, sed etiam in parochiali Ecclesia orationem eo nomine instituire; vt qui nondum confirmati, ad id accesserint, adiutrice diuina gratia, digni sint, qui spiritus Sancti dona vberimè recipiant.

Neque hoc quidem is denuntiare omittat, vt qui proximè confirmationem suscepturi sunt, pridie illius diei, quo suscipient, caput lauent, aliove modo mundent, capillosq; sibi tonderi curent.

Confir:

Confirmandi, & patrini qualiter examinandi, & vbi Sacramentum fit ministrandum. Cap. XXXI.

QVI confirmandi sunt, & patrini adhibetur, parochus ante videat, quos rudiores esse suspicabitur, an orationem Dominicam, salutationem Angelicam, & symbolum norint: Atque ob eam quidem causam Episcopus, illa fidei rudimenta sibi ab illis recitari iubebit. Quam diligentiam, idem Episcopus etiam, vt opus esse viderit, aliquando praestet per se, vel alium Sacerdotem, quem in care cognoscenda constituerit.

Videat item, vt in quacunque Ecclesia confirmationem ministrarit, si pauci sunt, qui suscipiunt, vbi commodè fieri potest, ante altare maius decenter exornatum, semper ministrat.

Quales confirmandi mares, & foeminae in Ecclesia se habeant; & quis ordo seruandus. Cap. XXXII.

PRIMO mares in Ecclesia à parte sua, foeminae ab altera sint; sicq; separatim distinctè, genibus flexis, manibus ante pectus iunctis, suo quique ordine, pie, & religiosè orent: in primisq; ab omni strepitu, vociferatione, & inani confabulatione caueant; sed silentio Sancto vtantur omnes qui sunt in Ecclesia.

Et quod veteris ritus est, primùm mares, deinde foeminae confirmantur; nisi aliquando aliter Episcopus censuerit.

Qui confirmandis condecens modus compatrum, & commatrum adhibendus. Cap. XXXIII.

VT ne foeminis mares, nec verò contra maribus foeminae, neq; senioribus adolescentes, cum minimè hoc per ætatem conueniat, compatres in confirmationis Sacramento adhibeantur; nisi id aliter necessitas aliquando postulet.

Qualiter per compatres confirmandi sint tenendi.

Cap. XXXIII.

QUOD antiqui ritus est, id seruetur, vt compa dextera suscipiat, & teneat, quem in hoc Sacramento ministrando Episcopo offert; si verò qui offertur adulta ætate est, pedem suum, super dexterum compatris, qui ipsum offert, ponat: id quod nõ sine mysterij significatione fit. Quam ob causam, & qui confirmatur, & patrinus tunc coram Episcopo confirmante stet.

Quid praesentibus huic Sacramento meditandum sit.

Cap. XXXV.

PRESENTES omnes mente secum reputent caelestia illa Spiritus sancti dona, quae illius Sacramenti virtute fidelibus impartuntur; in primisq; tacita meditatione videant, quas in illis ipsi progressionem habeant: atque vitant, tantae caelestium donorum vbertate dignam.

Confir-

Confirmando, nomē quando notandum. Cap. XXXVI.

Curet etiam Episcopus, ac parochus, vt qui turpe ridiculumve nomen habet, neque planē conueniens Christiano homini; illud mutet, sumatque in confirmationis Sacramento nomen alicuius, qui veræ pietatis, sanctæque religionis laude floruit; vt qui hactenus non ad normam Christi Domini vitam instituit, iam abiectō eiusmodi nomine, depositoque veteri homine, & antiqua socordia, rursusque nouo, ac sancto suscepto nomine, virilem in sancte agendo constantiam perpetuē deinceps præstet.

Frons confirmati, qualiter abstergenda. Cap. XXXVII.

Confirmati frons, Chrismate ab Episcopo illita, primū bombyce diligenter à Sacerdote abstergatur, mox à clerico, in sacris constituto, aqua lauetur. Quæ aqua in Baptisterij sacrarium projiciatur.

Qui pueri non inungantur. Cap. XXXVIII.

Nē pueris, qui nondum vllum rationis vsum habent, Sacramentum extremæ vnctionis ministretur.

Qui alio, quàm oleo infirmorum ægotum inunxerit, eo cum debita, forma iterum inungat. Cap. XXXIX.

Parochus, si per errorem aliud oleum, quàm quod infirmorum est, ad ægotum ungendum vnquam adhibuerit, etiam si Chrismatis, aut cathecumenorum sit; vt erratum emendet, olei sacri, quod proprium infirmorum est, vnctionem eidem adhibeat: tuncque Sacramenti formam iteret.

Si æger interim moriatur, vel an adhuc viuat, dubitatur, quando defistatur, vel qualiter inungatur. Cap. XL.

AGER si dum sacro oleo ungitur, extremum spiritum emisit, parochus ungere desistat. Si verò aliqua morbi vis de repente illum oppressit, vt dubitetur, viuus ne sit, an mortuus; ea conditione in unguendo vratur, Si es viuus, per istam sanctam vnctionem &c.

Præter parochum, quando nemini hoc sacramentum ministrare licet: Quæ item cura circa hoc eidem habenda sit.

Cap. XLI.

Nē alius Sacerdos, nisi parochus, hoc sacramentum ministret. Si porvò impeditus, aut aliàs in mora est, mortisque periculum instat; tunc Sacerdos alius ministret.

At caueat parochus, nē in eo ministrando negligētiam, vllamve morę culpam contrahat. Alioqui si ad illius ministrationem accersitus, ire neglexerit, cum rationem Deo reddet, tum pœna ab Episcopo grauiter plectetur. Is porvò ad omnem huius Sacramenti, in tempore administrandi, diligentiam, præ-

seruam

terquam quod præcipuè curæ suæ sanctæ sollicitudinis plena est, officio valde admodum perpetuè excitetur; proposito etiam sibi exemplo sanctissimi Episcopi Malachiæ accendatur, qui tam vehemènti animi dolore ex eo affectus est, quod culpa sua, mulier quædam, Sacramenti huius gratia fraudata, decesserit, ut totam noctem orando, gemendo, lachrymando, consumpserit; lachrymarumq; vi, quasi maximo imbri, pro oleo sancto, quod non ministravit, mortuam perfuderit. Mane autem exaudiuit Dominus Sanctum suum; ita ut illa è morte, tanquam è somno excitata, è lecto se se erigens, Sacramentum hoc ab eo acceperit; ac deinceps à morbo conualuerit.

DE RELIQUIIS, ET VENERATIONE sanctorum. Tit. XXVIII.

Sanctorum reliquiæ qualiter condendæ, & exponendæ. Cap. I.

V Sanctorum reliquijs, quæ debetur veneratio, & cultus, adhibeatur; statuimus, ut in locis honestissimis, ac decoris vasculis, qua debent religione, asseruentur.

Cum populo, pietatis causa, ostendantur, lumina accendantur.

Ex loculis verò, & receptaculis, ubi conditæ sunt, ne educantur.

Ne temerè exponantur omnium oculis.

Neve questus gratia.

Cetera etiam de reliquijs, quæ in Sacra Tridentina synodo decreta sunt, Episcopus inuiolatè seruari iubeat.

Seff. 25.
in Decr.
de iuoc.
vener. &
reliq. Sā-
ctorum.

In Ecclesijs, ubi corpora, vel membra condita sunt, quo campanarum sonitu, quoque apparatu, sanctorum festi dies solenniter celebrentur. Cap. II.

Sanctorum, qui in domino dormierunt, sacris sepulchris, & reliquijs colentis, & venerandis, eò maxime augetur gloria Dei, quod religiosius illa coluntur: Quo igitur die, sancti alicuius dies festus agitur, si in aliqua vrbe, diæcesive Ecclesia, sancti alicuius corpus reconditum est, sacraue eius membra, Vel alia insignes reliquiæ asseruantur; eo die, & significatio detur frequenti campanarum sonitu; & ille Ecclesiæ locus, ubi ea sunt, sacrarum vestium apparatus, & candelarum lumine ornetur; quod ad maiorem cultum diuina officia solennius celebrentur.

Sacræ reliquiæ à quibus, & qualiter recognoscendæ. Cap. III.

Ad ea, quæ de sacris reliquijs superioribus decretis sancita sunt, pro religiosis, illas & recondendi & exequendi, & transferendi, & asseruandi ratione, piæq; earundem veneratione, atque cultu, hæc quoque adiungantur.

Profe-